

Διονυσης Καρατζας

ΕΞΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

στον αδερφο μου Γιαννη που εφυγε

Ιστορια της ομορφιας

Αποψε εβρεξε πολυ
 γινανε ολα νερο
 κι η νυχτα ανθισε μουσικη
 να ρθει μερα καλη
 να γεμισει η πλατεια ωραια παιδια
 Και
 σαν βγαίνει ο ηλιος
 ποσο ομορφαιουν τα κοριτσια.

Λιτλο

Τοσο τραγουδι εισαι
 και τοσο λουλουδι
 και χωρω παντου,
 πονος δεν εισαι;

Πως θυμαμαι

Να
 η βροχη,
 το νερο που
 σταζει ποιηση
 παγω στα κεραμιδια μου
 και μεσα στους δρομους,
 και το παιδι του κοσμου
 που παιζει με τις σταλες —
 η θαλασσα.
 Πως θυμαμαι τις πληγες του αιωνα
 απο τα ιδια μου τα χερια.

Προσκληση

Ενα περιστερι βγηκε απο το σπιτι σου,
 θα παω να χορεψω γυμνος
 στ αλωνακι του κοσμου
 να γιορτασω της ειρηνης τα γενεθλια.
 Θαλθεις αδελφε μου.

Ζακυνθινο τοπιο

Σημερα
 το λουλουδι ανοιγει
 φως
 (σωπα)
 και δυσκολα πιστευω στο Θεο.

Ελα ελα
 λουλουδι γελιο ηλιε ελια
 κι ελενη και ειρηνη
 εισαι η γυναικα,
 και ποσα ποταμια ανθρωπων
 σε καλουν κι αδειαζουν
 και υπαρχουν.

Σημερα
 το λουλουδι ανοιγει
 εσυ και παντα.

Ερωτας

Βρεχει μες στο προσωπο σου
 κι ολες οι σταλες της βροχης τα δυο
 σου ματια,
 τσακ τσακ τσακιζω τις φωνουλες του
 νερου τραγουδι
 για σενα.

